

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulinka Sándor.

SZERKESZTŐSÉG:

Sz.-Somlyón az ev. ref. papi háznál,
hová az előfizetések és a kéziratok küldendők.
Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Esperesi jelentés.*]

Az egyh. megyei közgyűlés 7—885. sz. a. határozata folytán igen szép számmal jelentünk meg egyház megyénk részéről a báró Kemény Gábor államgondnok ő nagy méltósága által márcz. 26-ra Kolozsvárra összehívott nagy értekezleten, mely értekezletnek eredménye lett, hogy a folyó évi majus hó 28-án tartott egyh. kerületi közgyűlésen a dr. Kovács Ödön által nyert 43 szavazattal szemben 151 szavazattal egyh. kerületi volt közjegyző Szász Domokos lett püspökké megválasztva a mely választást már Ő felsége apostoli királyunk is megerősítvén, Főtiszteletű Szász Domokos ur a folyó évi szept. 20-án tartott rendkívüli közgyűlés alkalmával a szép számmal összegyűlt egyház ker. közgyűlés tagjai és a testvér egyházkerületek diszes küldöttségének jelenlétében dunamelléki püspök főtiszteletű és ngs Szász Károly ur és egyházkerületünk esperesei által püspöki hivatalába beavatva lett.

Nagyfontosságú monentuma volt ez nemcsak egyházkerületünknek, hanem az egész magyarországi ev. ref. egyháznak. Kiemelkedik amaz esetlegesség, mely az apostoli korszak után nem fordult elő, hogy egyszerre egy anyának két édes gyermeke foglaljon el két fontos püspöki széket. A boldog Salome azt kérte volt a Krisztustól, hogy a menyországban ültesse Jakabot a jobb, Jánost pedig a balkeze felől. A boldog Szász Károlyné ezernyi ezer néppel imádkozott együtt fiaiért a felavató dunamelléki ref. püspök Szász Károlyért és a felavatott erdélyi ref. püspök Szász Domokosért.

Midőn a testvér püspöknek áldó szava elhangzott s én is esperes társaim között az egyházmegye bizalmából, mint annak esperese oda-

járultam az én püspökömhöz, hogy kezemet reá vetve a közös munkásságnak szétszakíthatlan tüzfolyama által összeköttethessem vele, lelkem szent érzelmektől hevült, szívem magasan szárnyalt s rebegő ajkam azt kívánta az apostollal: „Erősen és rendíthetetlenül állj, bővölködvén mindenkor az urnak utában, mivel a te munkád nem hiában való.“ És ezután felzendült a „Jövel szentlélek“ megható dallama és a szószékből a szentlélek teljességének körül ragyogásával szólt hozzánk az új főpásztor hálaadó, buzdító, felemelő, biztató érzelmek tolmácsaként s 25 éves papi multjához hiven ez alkalommal is meggyőzte az egyház kerületét, hogy szerencsésnek érezheti magát egyház kerületünk ezen választás által. Szeretnék a szívérványtól venni kölcsön színeket, hogy ragyogó színben tüntethessem fel e napnak általános megdicsőítő ragyogását, de mert nyelvem szegény, nyugodt megelégedéssel mutathatok egyházmegyémnek 20 év óta amaz általános közvéleményére, hogy annak idejében Nagy Péternek Szász Domokos lesz méltó utódja. És most az én részemről nincs egyéb hátra, mint megragadva ezen alkalmat, a midőn a püspök választás megerősítés és felavatás után először tisztelhetem együtt egyházmegyénk világi és egyházi buzgó férfait, — kérni az emberiség sorsát vezérlő mindenhatót, hogy munkabíró, tetterre kész, talentumokban gazdag főpásztorunkat tartsa meg évek hosszú során át egyházkerületünk vallás-erkölcsi életének felvirágoztatására!

Talán hibázni fogok az egymásután összeállításában, de úgy érzem, hogy egy magasabb sugallatból cselekszem, ha a fentebbiekben elősoroltak után az azokkal szorosan összefüggő közfőjegyző választást hozom az egyh. m. közgyűlés tudomására. És itt kettős kötelesség előtt állok. Mindenekelőtt a legmélyebb hálával kell megköszönnöm a nt. egyh. m. közgyűlésnek, hogy f. évi márcz. 22-én tartott közgyű-

lésén az én előleges tudomásom nélkül, miután fel lettem kérve, hogy az elnöki széket barátom és tisztársam tisztes Surányi Gyula urnak adjam által, annak tudatában, hogy akkori egyh. ker. közjegyző nt. Szász Domokos ur teljes biztossággal a püspöki székebe fog felemeltetni: elhatározta, hogy az én csekély személyemet ohajtáná a közfőjegyzői diszes és nagyfontosságú állásra felemelni és ezen ohajtását tartalmazó határozatát meg is küldötte br. Kemény Gábor államgondnok ő nagyméltóságának. Ezen határozat alapján egyházmegyém vezérférfiai mozgalmat is indítottak, hogy a határozatnak a sikert biztosítsák. Nem vélem sértani ezen általam egyenként nagyrabecsült férfiak szerénységét, hogyha e helyen kötelességszerűen, kijelentem miszeint fellépésüknek nem annyira az én igénytelen személyem, mint inkább egyházkerületünk ezen legnagyobb meggyéjének erkölcsi sulya folytán, volt is nem csekély viszhangja s minden esetre az az erkölcsi nyeresége volt, hogy az erdélyi ev. ref. egyházkerület közfőjegyzőségének választása — eltekintve az én igénytelen személyemtől — a sz.-szolnoki e. m. kezében volt. Nem tartozik ide az előzmények részletes esetelése. Itt csak azt kívánom megjegyezni, hogy a körülmények alakulása folytán az én jelöltségem fenntartása mellett az első szavazás sikerre nem vezetett volna s a másodszori szavazás esélyének tettük volna ki az egyházkerületet, a nélkül, hogy egyház megyénk jelöltjének győzelmét biztosnak tekinthettük volna. Felkértem tehát a sz.-szolnoki egyházmegye és a zilahi főiskola egyház kerületi képviselőit, hogy elejtve az én jelöltségemet szabadon határozzanak leendő magok tartása felett.

Két férfiú neve körül csoportosultak az egyházkerület jövőendő felvirágzását egyaránt szívükön hordó választók. Mindkettő méltó büszkesége erdélyi egyházkerületünknek és a vá-

TÁRCZA.

A kék szalag.

(Franczia beszélyke.)

Fordította: Bartha Dezső.

(Folyt. és vége.)

Az unokatestvér tágra nyílt szemekkel szemlélte a grófnét és az angol „Misst.“ Oh — mondá Nadine — a Miss teljesen megbízható, ne tartson semmitől! S minthogy még mindig vonakodni látszik: „Ugy! — tevé hozzá — Ön talán nem akar eljöni?!”

„Ön tehát szeret?“ . . . dadogá az ifju.

„Én? távol legyen! — mondá a nő hangosan nevetve. Azt akarom, hogy udvaroljon nekem; ez mulattat engem . . . és akkor . . . és aztán . . . ki tudja?!”

Az unokatestvér elméjében a legízletlenebb gondolatokat forgatja vala: E ház az örültek házaként tűnt fel előtte és ez a szép és különös asszony egyszerre félelemmel és bámulattal töltötte el.

„Elfogok jönni!“ — felelt amaz.

„Pompás! Holnap 2 órákor budoáromban. Most menjen, férjem jön!“

Sándor gróf valósággal a szalonba lépett, s mosolygva ölelte meg nejét. Ez pedig kiszámított hidegséggel nyujtotta csókra homlokát.

„Ön holnap vadászni megy, — mondá Nadine és én ismét egyedül leszek egész nap! Mily nagy büntetés a nyarat falun tölteni!“

„Szórazokzzék, látogassa meg szomszédainkat. Ki gátolja abban? Én nem értem önt!“

„Önnek egészen közönyös, hogy nekem udvarolnak; hogy szépnek találják!“

„Ellenkezőleg! ez felette hizeleg nekem!“

„Ön tehát épen nem akar rám féltékeny lenni?!”

„Mily balga ön! Mennyire nem tudja: mit kíván tőlem! A helyett, hogy boldognak érezné magát, hogy oly férje van, mint én — panaszkodik. . . . Tudja meg, Nadine! — én sokkal inkább bizom önben, semhogy féltékeny lehetnék, ön szeret engem és“

„Ha! ha! ha! és ön nem szeret, nemde? Nos esküszöm, hogy féltékeny lesz reám és nem később, mint holnap!“

„Kétlem!“

„Ugy tegyek, a mint beszélek?“

„Ugy!“

„Ah ez mégis sok! Nos! figyelmeztetem, hogy meg kísértem úgy tenni!“

„Oh én kész vagyok: csakhogy békét hagyjon, megteszem, a mit ohajt!“

„Az ön unokatestvére holnap“

„Ha ön bárgyu unokatestvéremmel akar kísérletet tenni, akkor ne fárassza magát! Sokkal többre becsülöm önt. hogy miatta féltékeny legyek!“

„Semmit sem tesz! Minél kevésbé veszélyes az egyén, annál fényesebb lesz diadalom. Azonban kérem önt, tegyen úgy, mintha vadászatra akarna menni és holnap 2 óra előtt 10 percczel jöjön hozzá. A legmélyebb titok és legnagyobb pontosság!.. Igéri ön ezt nehem?“

„Nagyon unalmas fog lenni, — felelt ő — de hogy bebizonyítsam, szerelmemet és mindenek felett, hogy jövőre békén legyek: legyen! beleegyezem.“

Elváltak egymástól: Nadine ragyogó és határozott tekintettel, a gróf kételkedve és gunyos hangulatban.

Nadine ez alkalommal fehér csipkés, vörös-bárszony díszítési öltönyét vette fel, a mely mellétől térdéig gombokkal volt ellátva. Lábai arany himzésű papucs és zöld és sárga virágokkal áttört fehér selyem harisnya díszlett. Kibontott szőke fürtei a longue-chaise, melyen félig feküve ült, — aranyfátyolként hulottak alá. Öltönye félig kinyitva nyakánál — látni engedé a finom patyolat ing alatt egy lihegő kebel bámulatos körvonalait; antik szabásu hófehér nyaka meztelen vala. Maga pedig üde és illatos volt; a lég is illattal tele: a lábainál égő millye átható illatot terjesztett, a mely hasonló volt ama tömjén illathoz, a melyet valamely görög áldozott a hájos Vénusnak, Háló keszkenője mintegy életet nyerve a vele való érintkezéstől feküdt az asztalon kesztyűi mellett.

Biboros és nedves ajkai félig mosolyra nyíltak, mert 10 percz múlva 2 óra vala.

A gróf belépett.

„Ah! ah! — mondá ő — harcra készen! . . . De mily elragadó ön! . . . S a szépség e teljes kifejtése unokatestvéremnek szól?“

„Igen!“

„Boldog unokatestvér! . . és minő szerepet fogok én ott benn játszani?!”

„Oh kicsit! be fog lépni szobámba; és e függöny mögül hallgatni fogja társalgásunkat.“

lasztás nem az érdek kölesönös latolgatásától, hanem a személyek iránti rokonszenvtől függött. Dr. Kovács Ödön a n.-enyedi theologia facultás nagyevű, mély tudomány, széles látókörű és tisztá jellemű hittanárát akarta megtszteni az egyh. ker. képviselő egy igen tekintélyes része, míg a másik nem kevésbé tekintélyes rész a költői lelkületű, protestáns buzgósága, kitűnő szónoki tehetséggel ékeskedő s az egyház administrációjában már érdemeket szerzett Szász Gerőt akarta felemelni az egyház ker. második diszes papi méltóságára. A sz.-szolnoki egyházmegye, — kerületi gyűlésen megjelent 19 tagja szavazatával egyhangú megállapodás folytán, a nélkül, hogy a dr. Kovács Ödön érdeméből legkevésbé is levonni akart volna, nt. Szász Gerő kolozsvári esperes jelöltsége mellé sorakozott és a választás esélye ezáltal eldöntve lett. Ugyanis a dr. Kovács Ödön 77 szavazatával szemben 97 szavazattal Szász Gerő lett az erdélyi ev. ref. egyházkerület közfőjegyzője. Ez eredmény tehát — úgy hiszem dicsékvés nélkül elmondhatom, — a mi egyházmegyének győzedelme és legfőbb indokát abban találja, hogy a sz.-szolnoki egyházmegye a papi főhivatalokban szívesebben üdvözlí a gyakorlati lelkészeket, mint az elméleti tanárokat, mert hiszen a legszebb elmélet sem mindég szülőanyja a jó és sikerdus gyakorlati vezérlesnek.

Midőn a fennebiekre rá mutatva örömet fejezem ki a felett, hogy egyházmegyémet nemcsak keblí ügyeinek elintézésénél, hanem képviselőiben az országos ügyek eldöntésénél is multjához hiven ez alkalommal is egyetértőleg járt el, másfelől alkalmat veszek magannak, hogy e helyről is üdvözljem egyházkerületem ujonan választott főjegyzőjét s kívánjam neki, hogy képességének megfelelő erővel munkálhassa a kitűnő főpásztor oldala mellett egyházkerületünk vallás-erkölcsi felvirágozását.

Elnöki működésének részletes felsorolásával ezen félví jelentésben nem kívánom a nt. e. m. közgyűlés figyelmét ez alkalommal igénybe venni s csak hivatkozom a tisztelettel rendelkezés alá bocsátandó e. m. tanács ülési jkönyvekre s esperesi körrendeleteimre.

A domestika ügye egyház megyékre nézve életkérdés, mert ha van a hazában vidék, a mely igényli az egyetemes ev. ref. egyház gyámolítását azon áramlattal szemben, a mely a protestantizmus mellett a magyar nemzetiség védelmét kiválólag igényli: egyházmegyének kiválólag e vidékek között első helyre teendő. Ezen megjegyzésem nem kihívás akar lenni, hazánknak s különösen megyéknak azon fiai ellen, a kik a magyar haza tápláló emlíen nem magyar nyelven idegen isteneket imádnak. Nem is tartozik reám, sem protestáns egyházunkra e tekintetben felvenni a küzdelem fegyverét, — mert hisz ez már nem vallási, hanem magyar nemzetiségű közösiügy, — sőt enta-

pasztalatom alapján a leghatározottabban kifejezhetem azon meggyőződésemet, hogyha megyénk nem magyar ajku népe közé, a bujtogatók ördögi palástba be nem lopóznának, ezen népnek a magyar nép iránti ellenséges indulat lelkében soha fel nem támadt volna és a mesterségesen itt-ott felzaklatott ellenséges indulat hullámai a bujtogatók eltávolításával hihetetlen gyorsan elsimulnának. Azonban minthogy a megye hivatalos tudomására is a bujtogatás, fájdalom tényleg fenn áll, minthogy mennél szelidebb kedélyű valamely nép, annál könnyebben tévutra vezethető a sima csábító által s minthogy a fellázasztott kedély megyénkben károsan egyenesen protestáns egyházunk ellen irányul: önmagunk, magyar nemzetünk és magyar hazánk iránt való elodázhatatlan kötelességünk teljes erővel elkészülni az éjjeli-nappali védelemre. Nem fegyverre hívás ez, hanem jogos önvédelem, melyet ha egyesült erővel teljesít megyénkben az 50,000 kálvinista magyar, a protestáns vallás és magyar nemzetiség együttes védelméből nemzeti zengzetes nyelvünknek győzedelme leend.

Öntudatosan mondam tehát, hogy a domestika ügye egyházmegyékre életkérdés; mert mi sokszorosan többet fogunk visszakapni ezen királyi szentesítés alapján megteremtett s nagyra növelendő alaphól, mint a mennyit mi adhatunk. Ámde conditio sine qua non, hogy nekünk önmagunk iránti erkölcsi kötelességünk erélyesen és pontosan megtenni mindazt, a mit megtehetünk.

A fennebbi ponttal a legszorosabban összefügg a „Wesselényi-egylet“ ügye. Ugyanis ez egyletnek alapszabályszerű működése a magyar nemzetiség védelme, biztosítása s fejlesztése lévén, azon körülménynél fogva, hogy megyénk magyarságának 99%-tőlja az ev. ref. egyházhoz tartozik, ugyanily mértékben terjeszti ki áldásos hatását az egylet a mi népnevelésünk ügyére. Ezért mondta ki az egyh. megyei közgyűlés 109—1885. számú határozatával, hogy a „Wesselényi egylet“-nek minden egyházközség köteles tagja lenni, a papoktól és tanítóktól pedig elvárja, hogy tagjai legyenek. E határozatot 1359—885. sz. a. köztudomásra hoztam azzal a megjegyzéssel, hogy az eredményről az őszi közgyűlésre jelentést fogok tenni. Jelentésem csak annyira kívánom szorítani, hogy betekintés végett van szerencsém ide mellékelni az eredményről készített kimutatást — Minthogy azonban az eredmény nem felelt meg a közvárákozásnak s azon egyhangú határozatnak, melylyel a közgyűlés hivatolt határozatát hozta: kérem az e. m. közgyűlést, szíveskedjék a hozott határozat természetes következményeként kimondani, hogy az egyházaktól a visitatio alkalmával 1 frt tagsági díj beszédendő, mint bármely törvényes tartozás. Én pedig ígérem az egyh. m. közgyűlésnek, hogy az egyházlátogatás alkalmát felfogjuk használni pap

és tanító társaimnál oly eredményt tüntetni fel az egylettel szemben, hogy teljes mértékben kiérdemeljük annak hathatós gyámolítását.

Lelkem egész melegevel ragaszkodom ez egylet fennállásához s mennél nagyobb felvirágzásához és kérem az egyházmegyei közgyűlést, méltóztassék kimondani, hogy az egyletnek 100 frttal alapító tagja lesz. Később lesz szerencsém megmutatni a forrást is, melyből ez alapítvány legkisebb nehézség nélkül kifizethető lesz.

Ezen ragaszkodás azonban — úgy vélem — nem zárja ki azon indítványomat, hogy mondja ki az e. m. közgyűlés, mint már alapító tagja a „Wesselényi egylet“-nek, hogy:

„Ohajtáná, miszerint az egylet nevének s bizonyos független hatáskörnek fenntartása mellett beolvad a nagy, erdélyi közmívelődési egyesületbe s ugyanazért megkeresi a „Wesselényi egylet“-et, hogy ez irányban tegye meg a kezdeményező lépést.“

Öszintén szölok nt. e. m. közgyűlés. Önzés beszél belőlem, ámde önzésem tárgya hazám, nemzetem és egyházam. Az erdélyi közmívelődési egyesület működési területén Vajdahunyad-Zaránd után a Szilágy van leginkább exponálva s így leginkább védelmezendő. Ha tehát a mi „Wesselényi egyletünk“ a fennebb jelzettek fenntartása mellett csakugyan beolvadna az e. k. m. e-be, megyénk magyarságának s benne egyházmegyének ugyanazon viszonya lenne, a mit már fennebb jeleztem a közalappal szemben. t. i. hogy igen igen sokkal többet kapna vissza, mint a mennyit adna.

A fennebbiek kapcsán bátor vagyok azon indítvánnyal járulni az egyházmegyei közgyűlés elébe, hogy:

„a szilágy-szolnoki ev. ref. e. megye az „erdélyi közmívelődési egyletnek“ 100 frttal alapító tagja legyen.“

Nem először mondom s talán nem is én mondtam ki először, hogy: „az iskola a templom veteményes ágya, s a jó iskola a vallás-erkölcsi élet legjobb biztosítóka.“ Lelkem legaggodalmasabb gondja tehát az iskolák felé fordul. Rendelkezéseimet még július havában megtettem az iskolák megnyitására és a tanítás sikerére nézve. A tanítás mikéntjének megítélésére több irány s havonként teljesítendő jelentéstételét rendelttem meg papitársaimnak. Rövidebb még az idő, hogy sem e rendelkezéseimnek eredményét előterjeszthetném. Azonban most már jelenthetem, hogyha isten életemnek kedvez a tavaszi közgyűlésnek táblás kimutatásban fogom előterjeszteni, hogy minden egyházközségünkben hányszor látogatta meg az iskolát: 1) tanfelügyelő, 2) szolgabíró, 3) községi bíró, 4) esperes vagy helyettese, 5) pap, 6) gondnok, 7) iskolaszéki tagok. Felfogom tüntetni, hogy minden egyházközségekben két hetenként hány mulasztás volt átirva, a közigazgatás részéről hány büntetés volt foganatosítva

„Jól van! de hosszasan fog-e ez tartani!“,
„Ez öntől fog függeni. Jöjjön!“

Felkelve a függönyhöz ment, a mely háló szobáját budoárjától elválasztá. . . . Oly karcsu, oly szép vala, hogy a gróf nem tudta megállani, hogy meg ne ölelje, keblére ne zárja. De ő kibontakozott a gróf karjai közül.

„Ön nem szeret engem, tehát félre az enyelgéssel!“ mondá.

Egy kék szalagot s két ostyát véve, így szólt a grófhöz: „Az ajtót nyitva hagyom. . . Ön mindent hallani fog. E szalaggal fogom elzánni az egyetlen korlátot, mely önt tőlünk elfogja választani.“

Ezt mondva, a szalagot egy ostyával a függönyhöz ragasztotta.

„Ha ez érintetlenül marad, mikor unokatestvérét elbocsátandom: én leszek a vesztes és ön sohasem fog engem hidegsége miatt panaszkodni hallani. . . . Ha az ellenkező történik, szigorú büntetést fogok önre szabni.“

„Mondja csak — kérdé a gróf — újságot olvashatok-e?“ Nadine ajkaiba harapott.

„Tegyen úgy, a mint akar!“ — felelt ő.

A gróf egy karos széket az ajtó mögé téve, kinyitotta újságát.

„Jól van! — monda — kezdődjék az előadás!“

Nadinnak alig volt ideje a szalagot a másik ostyával a falhoz ragasztani, mert kopogtattak az ajtón.

„Szabad! — monda.

Az unokatestvér belépett felcizcomázva, kipomádézva és felfodorított hajjal, egy kissé halványan, s könnyedén remegve. Nadine feküdve várta őt.

„Ön pontos!“

„Oh asszonyom!“ . . .

„Rajta! — monda halk hangon kezdjen hozzá!“

Nagyra nyílt szemekkel bámult reá Vladimir.
„Mihez kezdjek kezdjek? kérdé.

„Udvaroljon nekem! — mormolá halkán, röviden és parancsolom. „Rajta tehát! Ne legyen olyan ügyetlen; mondja, hogy boldog, mert egyedül lát engem; hogy ép ezért nem vett részt a vadászatban!“

„De!“

„Mondja, hogy így szép vagyok; hogy lábam imádandó; hogy kezem isteni! amott van keszkenőm! keritse a birtokába . . . ölelje meg . . . Ah, de hisz Ön teljesen bárgyú!“

„E nő valóságos Messalina!“ gondolta magában.

A mily zavart és félénk volt kezdetben, ép oly bátor lett most egyszerre. Az asztalhoz ugrik, elkapja a keszkenőt, ölelgeti; aztán térdre borul, a grófnő lábait ragadja meg s forró csókokkal halmozza el. Nadine most egy természetes mozdulattal lassan vissza huzza, aztán mosolyog és ismét az ifjú ember ajkaihoz nyújtja.

„Oh! ön imádandó! — monda az unokatestvér. Ekkora boldogság hihetetlen volt előttem! Igaz tehát! . . . Ön szeret engem! . . . Oh én megörülök. Nem értem meg mostanig . . . mert hisz ön szeret engem, nemde?“

„Hüm, hüm!“

„O! mondjon „igent!“ Miért vonakodnak ajkai kimondani e szót, a mit beszédes szemei oly hangosan hirdetnek? Én észre vettem azt, de mostanig nem mertem hinni ekkora boldogságban. . . . Most egyedül vagyok önnel . . . csókolom lábát! kezét! öltönyét“

„Ön tehát szeret engem?“

„Oh!“

Csend lön; csupán a csókok csattanása volt hallható, a melyekkel az unokatestvér halmazá el a grófnő lábát, a ki a függönyre szegzé tekintetét. a

mely könnyedén hullámozott: egyik ostya egy kissé felváll és a szalag hullámozott. Mosolygott, mialatt az unokatestvér szorgalmasan csókolgató a papucsot.

„Mily szép ön így! — mondá ez ragyogó szemekkel; majd meg leült a longsérre a grófnő mellé, a ki beljebb vonult, hogy helyet csináljon neki.

„Hallgason meg Nadine“ — mondá ő,

„Mit érnek a szerelmes emberek közösleges vallomásai! . . . Ön tudja, hogy szép, hogy isteni és imádandó! Egy férfi, kit ön kitüntet önt hévvel szenvedélylyel fogja szeretni! — Tegnap még félénk, remegő valék, s az ön ragyogó szépsége miatt tartózkodó, de most tudom, hogy ön szeret engem. Merész leszek! Egyedül vagyunk! férje pedig vadászni van!“

„Vladimir! Ön megörült! Megengedhetem-e?“

„Nem! — szakítá félbe — egy nő ki nem szeret, nem mondja azt, a mit ön az imént mondott. És aztán mindezek után, mi rossz lenne abban? Sándor elhanyagolja önt, nem imádja úgy, a mint megérdemli. Oh engedje szép szemeit megcsókol. nom!“

„Uram!“

„Én nem hallok semmit! Szeretem önt!“

„Hagyjon el! Engem megcsókolni? Minő illetlenség! Uram végre is Oh szörnyűség!“

Az unokatestvér felkelt; ő pedig kissé ijedten egyenesedett fel ülőhelyén.

„Csak egyetlen egy csókot az isteni szemekre! és én távoztam!“

„Nem! bocsásson el! Ön örült! vissza tőlem!“

Nadine védte magát, s az untalan újra közeledt visszataszítá.

„Ah!“ kiálta.

Vladimir megfogta két kezét s már-már tel-

és az iskola pénztárába mennyi büntetés pénz folyt be Ily összműködéssel bámulatos sikert vélek elérhetni. Azonban ehhez megkívánatik, hogy a tanítók ne béres-szolgák, hanem buzgó mesterek legyenek, — hogy a pap átérezze az iskola fotosságát s abban keresse legfőbb templomi hatását, — hogy apolitikai tanügy-el-lenőrök éppen úgy végrehajtsák a törvényt a népnevelés terén is, mint a közigazgatás többi ágaiban és, hogy az egyh. m. közgyűlésében nyerjem meg a nélkülözhetetlen erős támaszt törvényben gyökerező rendelkezéseimhez.

Sajnálattal jelentem, hogy egyházme-gyénk érdemekben gazdag, közszeretet es be-csülésben álló tagja Tiszt. id. Dombó Lajos paptársunk egy súlyos betegség által annyira elgyengültnek érezte magát, hogy nyugalma-ztatását kérte. Az e. m. tanács a legnagyobb sajnálattal ugyan, de készséggel egyezett bele a nyugalmaztatásba s a főtiszteletű püspök ur-tól is az elvi beleegyezést kinyervén, most az egy-házközségnek ez ügyben őt illető jogos hozzá szöllása következik. E végre az ügy elintézésére Tiszt. Benkő Lajos és tek. Miklósy Gyula ülnök afiak személyében biztosokat küldöttem ki. Reméllem, hogy isten nyugalomba lépő paptár-sunknak egyetlen fia oldala mellett még hosszú éveken keresztül a jól kiérdemelt nyugodalmat megfogja adni.

Szerencsésnek érzem magamat, hogy is-mételten jelezhetem Ő felsége dicső-égesen uralkodó királyunknak vallásunk és egyházunk iránt tanusított kegyességét, a mennyiben je-lenthetem, hogy Ő felsége az erkedi egyház is-kolája felépítésére magán pénztárából 100 frtot legkegyelmesebben adományozni méltóztatott.

És most azzal zárom be jelentésemet, hogy adjon isten az ur szőlője minden munkássának erőt, kitartást, buzgalmat s a jó rend s termé-keny buzgóság által virágoztassa fel egyházme-gyénket.

Nagy László,
esperes.

Városi közgyűlés.

Rendes képviseleti közgyűlése volt városunknak e hó 13-án, a melyen elintéztést nyertek a következő ügyek:

A m. kir. nagyméltósága belügyminiszterium által megerősítési záradékkal ellátottan leküldött vá-m-szedési rendszabálynak életbe léptetése kimondatott s az a képviselet tagjai, tisztikar és vásárvám bérlőnek másolatban megküldetni határozatott.

A kolozsvári tankerületi főigazgató által minisz-teri jóváhagyással ellátottan meg küldött helybeli rom. kath. gymnasium 1885—86. tanévi szükségleteire ké-szített költségelőirányzat tudomásul vétetett, polgár-mester megbízottat, hogy ezen költségvetés rendjén mutatkozó hiánynak valamint taneszközök és szertári szükségletekre még megkívántató 200 frt összeget jel-zett költségvetés keretén belül a megtakarításokból igyekezzeik fedezni s ha innét nem tellenek, forduljon fe-dezetért a város kezelése alatt álló gymnasium segély alap kamat-jövedelméhez, megbízottat továbbá még az-zal is, hogy a ministerium kezelése alatt álló gymna-

jes volt győzelme, midőn a függöny kétfelé vált és a gróf a szobába rohanva így kiáltott fel:

„Gyalázatos! nyomorult! Távozzék innen!“ Az unokatestvér elnémult, s az ijedtségtől elfehéredve hátrált. Sándor gróf összevont szemöldökkel s fenye-gető tekintettel közelgett feléje.

„Ej! Sándor! Sándor! — kiálta Nadine hango-san nevetve,“ — nézzen csak a szalagra!

És ekkor a kék szalagra mutatott. a mely szo-moruan csüngött az egyik ostyán, a falon a még most is hullámozó függöny alatt, — és a földön levő ujságra, a mely a gróf felfordult karosszéke mellett hevert.

A gróf lehajtotta fejét és haragja csillapult. Vladimir még mindig a budoár közepén állott és ki-nézése oly rémült vala, hogy Nadine megsajnálta őt. Hozzá ment, s megfogva kezét, homlokon csó kolva, így szólván:

„Fogja! visszaadom csókját; ezzel tartoztam önnek!“ És aztán vállainál fogva kituszkolta a szobából.

„Ön bocsánatot fog kérni tőle, nemde Sándor? — kérde Nadine folytatólag, folyton nevetve. Ha! ha! ha!“

„Mi lesz büntetésem, a melylyel ön engem su-jtani fog?“ kérdé a gróf kissé zavartan.

„Majd meglátjuk! Addig pedig vallja be, hogy bármily sokat is tud, valamit még mindig tanulhat tőlünk!“

„Igen hogy nem kell a tüzzel játszani, sem a nők természetét megváltoztatni! — felelt ő gondo-latokba merülve.... Sajnálni kezdem, hogy önnek leczkéket adtam!“

„Ne sajnálja, hanem foglalkozzék velem jövőre is!“ mondá ő a gróft édesen átölelve.

siumi alap egész kamat-jövedelmének kiutalását kérel-mezze.

Polgármester bejelentése melyszerint a N.-Károly-Zilah-Sarmaság-Sz.-Somlyó helyi érdekű vasut részle-tes felvétele alkalmával a sz.-somlyói határban a fel-vételek a megyei vasutépítési érdekeltség által csak a somlyói határ szélíig t. i. S.-Csehi község határában eszközöltették s kérésére, hogy a felvétel a jelenlegi végponttól Sz.-Somlyó felé még beljebb eszközöltessék a megyei vasutépítési érdekeltségtől azon választ nyerte, hogy a részletes tervek és előirányzatok készítése a már megállapított általános munkálatokban meghatározott helyeken és végpontokig eszközöltetvén — tekintettel arra, hogy pénztára is üres — további munkálatokat saját költségén nem eszközölhet, nehogy tehát a rész-letes terv el nem készülte miatt városunkra a tervezett vasut építéssel a legkisebb hátrány is származzék a megyei érdekeltség által kiegészített S.-Csehi község határától a város területén fekvő alsó vadkertig hová az indóház építése terveltetik, részletes felvétele iránt az illető főmérnökkel egységre lépett oly formán, hogy az említett felvételt 2200 méter tá-volságban 330 frtért eszközli mely összeg a városi m. pénztárból a megyei érdekeltség általi visszatérítés feltétele mellett fog előlegeztetni — helyeslőleg tudomá-sul vétetett s a közgyűlés által jóváhagyatott továbbá a megyei érdekeltség felkérte, hogy tekintettel arra, mikép a város a Balászi Miklós mérnök által készített s egy példányban a megyei érdekeltség használatára átadott vasuti tervre jelentékeny kiadást tett, s hogy a tervezett helyi érdekű vasutra az alakulandó társaság által kibocsájtandó törzsrészvények megvásárlása iránt a megyei vasutépítési érdekeltség által kiadott köte-lezvényekre az aláírók Zilah-N.-Károly-Sarmaság-Sz.-Somlyó nem pedig Sarmaság-S.-Csehi helyi érdekű vasutra tétettek s maga a város is 10,000 frtot ily feltétel mellett ajánlott meg mihelyest pénztára annyi összeggel rendelkezik a városi pénztárból előlegezett 330 frt összegre fizesse vissza végre: a városi vasuti bizottság utasított, hogy ez ügyben a Berettyó menti községek bevoásával egy emlékiratot készítsen, mely emlékirat a részletes terv elkészülte és felkü-dése alkalmával lesz a ministeriumhoz felterjesztendő.

A m. kir. földmivelés-, ipar- és kereskedelem-ügyi miniszterium felkérte, hogy a mennyiben a bir-tok szabályozás e város területét illetőleg folyamatba van, ennek befejeztéig a város tulajdonát képező erdők rendszeres üzemtervének elkészítésére — annál is in-kább — mert addig is az elrendelt ideiglenes gazdasági terv vétetett alkalmazásba — időhaladékat adjon.

Polgármester megbízottat, hogy a város pártfogó-sága alatt álló helybeli rom. kath. gymnasiumnál Ba-rathy Mihály lemondásával megüritt rajz és torna ta-nári ideiglenesen betöltendő állomásra pályázatot nyisson s ezen állomás betöltéseig a rajz és torna tanításáért, a a költségvetésileg előírt összegből eső részt az illető helyettes tanár részére utalja ki.

A város javadalmához tartozó földeknek és pedig: a nyíresi és bükki földnek évi 34 frt 51 krért Sós László, — Régi városház teleknek évi 18 frt 50 krért György Sámuel, — máll alatti földnek évi 11 frt György Sámuel, — eszernyei földnek évi 56 frt 20 krért Brüll Sámuelné, — és Szenthegy alatti földnek évi 11 frt 25 krért György Sámuel részére, — nyílt árverésen lett bérbeadása — helyben hagyatott.

Az ipariskola részére — tekintettel arra, hogy az 1885—86. tanévre már a harmadik osztály is felállita-tott e három osztálynak rendszeresebb berendezhetése és felszerelése céljából segély megadása iránt a m. kir. vallás- és közoktatásügyi ministerium és a debreczeni kereskedelmi és ipar kamara felkértek.

Bukovinszky József nyugalmazott tanítónak e városba betelepülése tudomásul vétetett s a szükséges engedély megadására rendőrkapitány utasított.

Főjegyzőnek a községi bíróságról lemondása elfo-gadtatott s Tamko Bertalan v. képviselő által tett in-dítvány folytán e város területére nézve a béke-bíró-ság felállításá s ennek vezetésével polgármester megbízatni és ez iránt a ministeriumnál kérelmezni elhatározott.

Trusza Lajos esperes plébános által beadott kére-lem alapján a sz.-somlyói rom. kath. kántor házá-nál az egyházi telekre szolgáló zugutezának berekesztése azon kikötéssel, hogy ezen zuguteza területére nézve a város tulajdon joga fenntartassék s e jogból kifolyólag azt a város bármikor újból kinyithassa vagy beépíthesse, — megengedtetett.

A közgyűlésnek korábban kelt határozatával kiküld-ve volt bizottság által készített „Szabályrendelet javaslat a saját termésű borok üvegenkénti eladásának módo-zatáról“, egész terjedelmében elfogadtatott és megerő-sítés végett a megyei köztörvényhatósághoz beterjesz-tetni határozatott.

Több felsővár-utezai lakosok által beadott azon kérelem, — hogy a felsővár-utezában egy lámpa állít-tassék fel s az a város által élelmeztesseik illetékos el-látás végett polgármesterhez áttétetett.

V. —

Szilágy megye vasutépítési érdekeltségnek Zilahon 1885. évi október hó 2-én Baranyi Ágoston főispán érdekel-tégi elnök vezetése alatt tartott gyűléséről fölvett jegyzőkönyvéből.

K i v o n a t.

Főispán ur ő nagyméltósága délután 3 órakor az ülést megnyitván, tudomására hozza az érdekeltségnek, miszerint gróf Dégenfeld Béla érsehtkirályi lakos és birtokos és érdekű társ: közmunka és közlekedésügyi minster ur ő nagyméltóságához egy emlékiratot nyuj-tottak be, melyben a kiépíteni tervezett nagy-károly-zilah-sarmaság-sz.-somlyói helyi érdekű vasutat az eddig célba vett iránytól eltérőleg — Ákos Nagy-Károly felé Kr.-Mihályfalva, Érsehtkirály, Érgyőrt, Szent-Miklóson keresztül a „Korparét“ pusztá mellett kéri a magyar-északkeleti vasut nagy-károlyi állomásához bevezetni.

Polyamodók ezen emlékiratot további elhatározás végett az érdekeltségnek is beterjesztvén, kéri, hogy a mennyiben a jelzett vonalrészváltoztatást az érdekel-tség helyesnek találná és elhatározná, az esetben az uj

vonalrész műszaki fölvételét eszközöltetni méltóztassék. — Főispán ur ő méltóságának eme bejelentése után felolvastatott a már említett emlékirat s az érdekel-tséghez beadott kérelem.

A felolvasott iratokat az érdekeltség minden irány-ban beható tanácskozás tárgyává tévén kimondja, hogy szintén a nagy-károly-zilah sarmaság-sz.-somlyói helyi érdekű vasutvonal irányát a megye bizottsági közgyü-lés 18—1884. és 695—1884. szám alatt hozott határo-zataival már véglegesen megállapította, s eme határoza-tai a kormány által jóváhagyattak és megerősítették, az érdekeltség magát — miután a már megállapított vonal kiépítésének biztosítására küldetett ki — újabb vonal megállapítására jogosultnak nem tartja, a mi pe-dig az emlékirat tárgyát illeti arra nézve azt is ki-mondja, hogy a javaslatba hozott vonal választatást a megye jól felfogott érdekei szempontjából czélszerűnek és elfogadhatónak nem is tartja, a már megállapított és jóvágyott vonalhoz föltétlenül ragaszkodnak, annak módosítását a közgyűlésnek nem ajánlja, sőt közmunka és közlekedésügyi m. kir. minster ur ő nagyméltósá-gát felirat után megkéri, hogy a hozzá beadott ezen emlékiratot figyelmen kívül hagyini méltóztassék.

Miről gróf Dégenfeld Béla ur érsehtkirályi lakos jegyzőkönyvi kivonaton értesítettik.

Jegyezte s kiadta:
Á l g y a M i k l ó s,
aljegyző.

Különfélék.

* **Lapunk mindazon** szives megrendelőit, a kik az elmúlt 2 évnegyedre vagy azok valame-lyikére és a folyó negyedre az előfizetési ösz-szeget még ez ideig meg nem fizették: felkérjük sziveskedjenek azt a kiadóhivatal vezetője t. Virág Lajos urhoz (városház, főjegyzői iroda) lehető rövid idő alatt beküldeni, hogy kötelezettsége-ineknek mi is eleget tehessünk. Szerk.

* **Az erdélyrészi „Kultur egylet“** javára a színház-ban október 23-án este rendezendő hangversenyre a következő műsor lett megállapítva: I. Szakasz 1., Nyitány, teljes zenekarral. 2., Magyar nép-dalok. Zenekar kísérettel énekl. Bund Matid k. a. 3., Három sziv, költemény Petőfi S.-tól Szavaija: Józsa Anna k. a. 4., Válogatott magyar népdalok. Zongorán előadja: báró Bánffy György ur. II. Szakasz. „A bálkirálynő“ Vigjáték egy felvonásban, Berczik Á.-tól. Közreműködnek: Szathmáry Erzs, Paskuj Anna kisasszonyok; Somogyi Kálmán, Ruzska István, Kovács István, Vischán Elek, Józsa Oszkár, Hulinka Sándor, Surányi Ferencz urak. III. Szakasz. 1., Nyitány Tell Vilmos dalműből. Zongorán előadják: Mike István és Mike Imre urak. 2., „Oh mi szép“... két keringő „Eleven ördög“ dalműeskből. Zenekar kísérettel énekl. Telegdi Mártonné urnő. 3., „A vén cigány“ Vörösmarthy M.-tól. Szavaija: dr. Ajtai Endre ur. 4., Két magyar eredeti dal Zongorán zene-ka kísérettel előadja: báró Bánffy György ur. (Mint utólag értesülünk a program egy igen érdekes szá-mot fog nyerni Radó Antal „Jeannoton“ című szép költenyében, melyet Józsa O. fog elszavalni. Szerk.) Kez-dete esti 7 órakor. Helyárak: Kőrszék 1 frt, I. rendű zártszék 80 kr, II. rendű zártszék 60 kr. Állóhely és kartat 40 kr Gyermek-jegy 20 kr. Jegyek előre vált-hatók t. Virág Gyula urnál a városházán, — este a pénztárnál.

* **Valahára!** Lapunk mult számának hirrovatában némi vádként hangzott az, hogy „valahára“ ébredni kezd városunk s érdeklődést tanusit az erdélyrészi kul-tur-egylet iránt egy hangverseny rendezése által. Meg-jegyezzük, hogy az a „valahára“ régei volt; az erdély-részi kultur-egyletnek városunkban számos tagja van, alapító tagja a város és műkedvelő-társulat 100—100 frttal, tagja a casino, takarékpénztár, a kerületi tűz-oltó-szövetség májusban itt latt 103 frttal szintén ala-pító tag. Ébren vagyunk tehát már régen és folyton! (Beküldetett.)

* **Zilahon** t. hó 4-én a „polgári dalkör“ által rész-ben a sarmasági égettek javára rendezett dalestélyen, az elégett községnek a felülfizetésekkel együtt 35 frt 79 kr segély lett bevéve. Az estély minden tekintetben a legfényesebben sikerült. Halás köszönetét fejezi ki a rendezőség Missurai Jánosné öngagságának es ifj. Ke-rekes Sándornak, kik az estély emelésében tevékeny részt vettek. A sarmasági égettek javára jelülfizettek: id. Dull László cigányi birtokos 5 frt, öz. Szabó Sán-dorné 40 kr, Balogh József 50 kr, Seres Károly timár 50 kr, Kovács László 50 kr, Seres Ilona k. a. 50 kr, Szabó Ferencz kereskedő segéd 60 kr, ifj. Török István 40 kr, Paulini esendőr örmester 40 kr, Krémer Béla 40 kr, Kenderesi István 50 kr, Korényi Endre 60 kr, Tisztavári Mór 60 kr, Virág Zsigmond 30 kr, ifj. Gold-berger József 25 kr, Örvédi István 50 kr, ifj. Dull László 40 kr, Kürthi Miklós 10 kr, Veisz Mór 30 kr, Schirulsky Ede 60 kr, Gáll Ferencz 40 kr, Balázs Lajos 20 kr, Kemesányi Gyula 20 kr, Tiszt. Kónya László 40 kr, Szabó Károly 25 kr, Kársy N. hovéd százasos 40 kr, Takács Gyula 40 kr, Varga Sándor 60 kr. Összesen 16 frt 20 kr. A dalkör javára: Cha-bada György 1 frt, Virág Zsigmond 30 kr, ifj. Gold-berger József 25 kr, Dombi Elek 40 kr. Összesen 1 frt 95 krajczár.

* **Hangverseny.** Az erdélyrészi kultur-egylet ja-vára oktl 23-án rendezendő hangversenyre javában foly-nak az előkészületek. E napra, mint említettük lejj Budapestről országgyűlési képviselőnk br. Bánffy György, a magyar zene leglelkesebb interpretátora, közreműkö-dendő s mint értesülünk a hangverseny két szakaszá-ban is gyönyörködtetni fog specialis művészetével. A hangverseny indítványozója is ő volt. Még a nyár ele-jére tervezetett, de helyi körülmények miatt kellett az öszre halasztani megtartását. A hangverseny egyes számai kiváló műélvezetet biztosítanak a közönségnek, mely hogy a hazafias czél iránti tekintetből is zu-szoltat teszi a hangversenytermet, arról alig lehet két-ségünk.

Hirdetések.

4380—1884. tlkv. sz.

Ujabb árverési hirdetmény.

A szilágymegyei kir. adófelügyelőségnek Veres Márton topánfalvi lakos mint késedelmes árverési fizető elleni végrehajtási ügyében, a bírói újabb árverés 39 frt 44 kr fizetetlen vételári hátralék, ennek az árverés napjától 1877. évi decz. hó 13-tól járó 6% kamatai, 49 frt bánatpénz, 3 frt 50 kr árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül 1885. évi november hó 10-ike d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő ezen kir. járásbíróság telekhivatalába kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Veres Mártontól az általa Bartha Elek és nejétől árverésen megvásárolt sz.-somlyói 367. tjkvben 37. alattilag az ő tulajdonába előjegyzett, itt 1. alatti 441. számú teleknek haszonvételi a rajta levő 35. számú háznak és tartozékainak pedig tulajdonijoga 490 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár tizszáztoliját készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letét hivatalnál az újabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. jbiróság mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. szept. 26.

D O B O L Y I,
kir. jbiró.

119.—1—1.

2838—1885.

tlkv. sz.

Arverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Solyom Ferencz és Solyom Péter elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés 61 frt 57 kr adóhátralék ennek a kikiáltásig járó 6% kamatai 4 frt 80 kr végrehajtási, 3 frt 10 kr árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül 1885. évi november hó 24-ike d. e. 10 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Lompért község házához kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Solyom Ferencz és kiskoru Solyom Pétertől a lomperti 112. tjkvben 100 házszám alatt álló belsőségük a hozzá tartozó 558., 655., 696., 792. és 933. sz. a. külsőföldekkel együttesen 599 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztoliját készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü előre letenni avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét melybe a bánatpénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letéthivatalnál az újabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Lompért községi előjáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. szept. 17-én.

D O B O L Y I,
kir. jbiró.

120.—1.—1.

2567—1885.

tlkv. sz.

Árverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Tezserán Ilie, Simon Gáfia elleni végrehajtási ügyében, a bírói árve-

rés 128 frt frt 25 kr adóhátralék, ennek a kikiáltásig járó 6% kamatai 6 frt 10 kr, végrehajtási, 3 frt 10 kr árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül 1885. november hó 21-ke d. e. 9 órai megkezdéssel, a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Hosszumező község házához kitűzetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Tyezserán Ilie, Simon és Gáfia testvérektől a hosszumezői 45. tjkvból a 45. házszámú belsőség a hozzá tartozó 124., 361., 363. és 440. sz. a. külső földekkel együttesen 478 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztoliját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letéthivatalnál az újabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és a Hosszumező községi előjáróságnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

A kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. június 9-én.

D O B O L Y I,
kir. jbiró.

87.—1—1

2843—1885. tlkv. sz.

Arverési hirdetmény.

Az adókinestárnak Hideg Ilie és Hideg Mihály elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés 112 frt 13 kr adótartozás, ennek a kikiáltásig járó 6% kamatai, 5 frt 95 kr végrehajtási, 3 frt 10 kr árverés kérési és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén: határidejéül 1885. november hó 30-ika d. u. 2 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Lompért község házához kitűzetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapíttatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alól is, végrehajtást szenvedő Hideg Ilie és a kiskoru Hideg Mihálynak a lomperti 56. tjkvben 59. sz. a. bejegyzett közös belsőségük a rajta levő 52. számú házzal és az ehez tartozó 726., 974. és 980. sz. a. szántó és kaszáló földekkel együttesen: 566 frt kikiáltási ár mellett.

II. Árverelni szándékozók (kivétel nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztoliját készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü előre letenni, avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a leütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letéthivatalnál az újabb letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

IV. Tartozik vevő az árveréstől kezdve a birtokkal járó minden közterhet viselni és a vétel tárgya után kiszabandó kinestári illetéket fizetni.

V. A mennyiben jobb vételári ígéret utólagosan nem tétetnek, jogosult lesz vevő, az árverés jogerejüvé váltaival innen nyerendő vételi bizonyítvány mellett a megvásárolt ingatlant tetteg birtokába és használatába átvenni; de a tulajdonijog csak az árverési feltételek teljesítése után fog részére hivatalból bekebelezhetni.

VI. Ha árverési vásárló az ígért vételárt. s járulékát é kitűzött határidőben be nem fizetné; ellene bármelyik érdekelt fél kérelmére az 1882. évi 60-dik t. cz. 185. §-ban foglalt következmények terhe alatt újabb árverés fog elrendeltetni.

Jelen árverés a lomperti 56-dik tjkvben feljegyzendő.

Kir. jbiróság, mint tlkvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1885. szept. 18.

D O B O L Y I,
kir. jbiró.

121.—1—1.

* **Betörési kísérlet.** A napokban a helybeli betörő konzorcium valamelyik merész, vállalkozó szellemű tagja a helybeli kir. adóhivatali pénztárba betörést kísérelt meg, két ajtót ki is feszített valami nagy bajjal, de a harmadik erősen ellent állt. Abba hagyta aztán a fásztó munkát, s mint rendesen üthetik a nyomát.

* **Lapok a kaszinóba.** Gyakran tapasztaljuk, hogy a kaszinó részére hordatott lapok mindjárt a reggeli órákban elhordatnak s csak este felé kerülnek (honnan, honnan nem?) — az olvasó asztalra s különösen a „Fővárosi lapok“-at egy nap, mint máskor elhordja egy ismeretlen kéz. Ezen bosszantó eljárást ajánljuk az igazgatóság figyelmébe, s kérünk erélyes intézkedést, több casinói tag.

Irodalom.

— **A két Károlyi gróf.** Valóban, alkalmasabb időben alig lehetett volna bemutatni a nagy közönség előtt Károlyi Sándor és István grófokat, mint most, midőn az egyik (Sándor) létrehozta a nemzetközi gazda-kongresszust, a másiknak pedig (István) vizshangra talált kitűnő eszméje, hogy t. i. minden megyére pótadót kell vetni saját kútüregyesülete javára. Az „Ország-Világ“ megragadta a kedvező alkalmat, hogy bemutassa a nagy közönségnek az arisztokraczia e két kiváló tagját, közli arczképüket és rendkívüli érdekes jellemrajzokat íj. Ábrányi Kornél tollából. A lap többi részén is előnyösen meglátszik az új szerkeztő, Fekete József és szerkesztőtársainak: Hevesi Józsefnek és Benedek Eleknek szakavatottsága, finom érzéke közleményeknek és képek megválogatásában. A legújabb (október 10-iki) szám tartalmazza az említett kivül a legérdekesebb közleményeknek. A „Gülbabá“-ból ezimmel gyönyörű két költeményt olvasunk Bulla Jánostól, ki nagy felűnést keltett verses regénye óta most szólal meg újra; ugyane számban Gauthier Theophiltól van egy szép költemény Bogdányi Lajos fordításában. Legyen elég a többi közleményeket csak névszerint felsorolnunk. Karczag Vilmostól „Hogy vigasztalódott meg Reszegi uram?“ (rajz), A walesi herczeg (arczképpel) gr. A. G.-tól, „Az ipeki kalugyer“ elbeszélés az ó-szerbiai népéletből Sasvári Ármintól, „A nemzetközi gazdasági kongresszus“ Heltai Ferencztől, „Kurucz-világbeli buszuzató“ (érdekes irodalmi ereklje), ismerteti Barabás Samu, — „A soproni színház“ (öt képpel) Latkóczy Mihálytól, „A kollektor“, székely regény Benedek Elektől, „A hétről“ Hevesi Józseftől. A képek közül megemlítiük még a „Tilosban“, „Királyi rab“ művészi kivitelű képeket. Aztán jönnek a gazdag és változatos rovatok: Tudomány és irodalom, színház, művészet, újdonságok, a kiállításról, könyvpiazz, nők világa, vidéki élet, sport, hymen, gyászrovat, innen-onnan, rejtvények. Az „Ország-Világ“ előfizetési ára: január—decemberre 10 forint, január—júniusra 5 frt, július—szeptemberre 2 frt 50 kr; június—decemberre 5 frt. Az „Egyetértés“-sel együtt: egész évre 28 frt, félévre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy hóra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallás irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, kecskeméti utca 6-ik szám.

— **Mikor Makón vendég voltam.** E ezim alatt írja meg Blaha Lujza makói vendég szereplését egészen az ő szeretetreméltó modorában. Kedvesen, pajkosan a „Képes Családi Lapok“ szerkesztőjéhez intézett levelében. De nem csak az a levél érdekes, hanem az októbertől kezdve 8-ik évfolyamába lépett lap minden újabb száma arról győz meg bennünket, hogy mióta dr. Sziklay János lépett a lap élére, ennek tartalmassága annyira emelkedett, hogy egy képes lap sem mulja felül. Az eddig megjelent 3 számban Tolnai Lajos, Bartók Lajos, Tóth Béla, Mészáros István, Blaha Lujza, Madarassy László, Fülöp Áron, Luby Sándor s még többek mind irodalmi színvonalon álló dolgozataival találkoztunk az apróbb rovatok eleven változatossága mellett. A ki maga kíván meggyőződni róla, forduljon a kiadóhivatalhoz Budapestre (Papnövelde-utca 8. sz.) mely mutatványszámot mindenkiné ingyen küld. A 3. szám tartalma: Az ideál. (Elbeszélés.) Inezédi Lászlótól. — A mélységből. (Költemény.) Fülöp Árontól. — Mikor Makón vendég voltam. (Tárca.) Blaha Lujzától. — Háromszor menyasszony. (Elbeszélés folytatása.) Mészáros Istvántól. — Belgrád. (Ismerető tárcza.) Ivánovits Józseftől. — A boszorkány. (Theurtet André regénye) — Képmagyarázat. — Mindenféle. — Képeink: Piacz Fezben. — A cizterás leánya. — Isten vigasztalása. — Mikor láttad utoljára atyádat? — Meléklet: „A szobor titka.“ (Regény Tábori Róberttől) 33—48. — A borítékon: Hetinaptár. — Sakktalány. — Szótágtalány. — Talányok megfejtése. — Megfejtők névsora. — Jutalmak. — Hymen. — Gyászrovat. — Apróságok. — Szerkesztő postája. — Hirdetések. — Előfizethetni: Méhner Vilmosnál, Bpest, IV. ker. papnövelde utca 8. sz. Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Piaczi árak.

Egy hektoliter	Sz.-Somlyó okt. 9.	Zilah okt. 10.	Tasnád aug. 25.	Sz.-Cseh aug. 19.	Kraszna szept. 22.
árak krajczárookban					
Buza	454	5 —	500	563	465
Kétszeres	390	430	410	480	460
Rozs	390	365	320	—	450
Árpa	3 —	265	—	—	—
Zab	171	220	320	200	260
Tengeri 100 klló	390	380	450	465	550
Széna klló	320	350	350	400	—
Marhahus	34	32	36	26	32

A szilágymegyei nyomda-részvénytársaság. 1885.